

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 sierpnia 1997 r.

Nr 50

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 474 — z dnia 1 sierpnia 1997 r. w sprawie zaproszenia Polski do rozmów o członkostwie w Sojuszu Północnoatlantyckim 969
- 475 — z dnia 1 sierpnia 1997 r. — Karta Praw Osób Niepełnosprawnych 970

REZOLUCJA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 476 — z dnia 1 sierpnia 1997 r. w sprawie opracowania rządowego programu zapobiegania i eliminowania zjawiska wykorzystywania seksualnego nieletnich 971

POSTANOWIENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 477 — z dnia 4 sierpnia 1997 r. w sprawie obsadzenia wygasłego mandatu 971

ZARZĄDZENIA:

- 478 — Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1997 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia obowiązku stosowania marż urzędowych oraz określenia zasad stosowania cen w obrocie importowanymi lekami gotowymi, surowcami i szczepionkami 971
- 479 — Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1997 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia obowiązku stosowania marż urzędowych oraz określenia zasad stosowania cen w obrocie niektórymi testami diagnostycznymi stosowanymi w leczeniu cukrzycy 972

UCHWAŁY PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ:

- 480 — z dnia 5 sierpnia 1997 r. w sprawie rozwiązania wojewódzkich i obwodowych komisji do spraw referendum, powołanych do przeprowadzenia referendum konstytucyjnego zarządzonego na dzień 25 maja 1997 r. 973
- 481 — z dnia 5 sierpnia 1997 r. w sprawie wytycznych dla obwodowych komisji wyborczych, dotyczących zadań i trybu pracy w przygotowaniu i przeprowadzeniu głosowania w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 21 września 1997 r. 973
- 482 — z dnia 5 sierpnia 1997 r. w sprawie wzoru sprawozdania finansowego komitetu wyborczego w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 981

OBWIESZCZENIE

- 483 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 sierpnia 1997 r. w sprawie wysokości zasiłku dla bezrobotnych 984

474

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 sierpnia 1997 r.

w sprawie zaproszenia Polski do rozmów o członkostwie w Sojuszu Północnoatlantyckim,

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża zadowolenie z decyzji madryckiego szczytu NATO, traktując je jako wyraz przekreślenia przez historię powojennego podziału Europy. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z najwyższą satysfakcją wita zaproszenie Polski do rozmów o członkostwie w Sojuszu Północnoatlantyckim. Wraz z tym zaproszeniem przed Polską, tak boleśnie doświadczoną przez historię, otwiera się per-

spektywa trwałego zapewnienia pokojowych, bezpiecznych warunków rozwoju narodu i państwa polskiego.

W tej historycznej chwili Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża uznanie wszystkim, których wysiłki doprowadziły do decyzji Sojuszu o zaproszeniu Polski do rozmów akcesyjnych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje od rządu Rzeczypospolitej Polskiej przystąpienia do tych rozmów i intensywnego kontynuowania działań służących przygotowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściwych struktur państwa do integracji z Sojuszem Północnoatlantyckim.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, że w rezultacie rozmów akcesyjnych zostaną stworzone podstawy do szybkiej i pełnej integracji Rzeczypospolitej Polskiej ze wszystkimi — zarówno politycznymi, jak i wojskowymi — strukturami NATO. Zapewni to Polsce właściwe miejsce we wspólnocie euroatlantyckiej, zgodne z jej potrzebami bezpieczeństwa, potencjałem oraz narodowymi aspiracjami.

Wolą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej jest, aby w trakcie rozmów akcesyjnych rząd Rzeczypospolitej

Polskiej zapewnił NATO i jego państwa członkowskie o zdecydowaniu Polski przyjęcia zobowiązań wynikających z członkostwa w Sojuszu oraz o gotowości poniesienia niezbędnych kosztów związanych z integracją z jego strukturami.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża nadzieję, że po rozmowach akcesyjnych i procedurach ratyfikacyjnych Polska stanie się pełnoprawnym członkiem NATO w pięćdziesięciolecie utworzenia Sojuszu w 1999 r. W przekonaniu, że członkostwo w NATO leży w najżywotniejszym interesie państwa polskiego i jego obywateli, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do wszystkich Polaków, do organizacji, stowarzyszeń, partii i ugrupowań politycznych o popieranie i podejmowanie działań służących realizacji tego celu.

Marszałek Sejmu: w z. A. *Matachowski*

475

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 sierpnia 1997 r.

Karta Praw Osób Niepełnosprawnych.

§ 1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że osoby niepełnosprawne, czyli osoby, których sprawność fizyczna, psychiczna lub umysłowa trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza lub uniemożliwia życie codzienne, naukę, pracę oraz pełnienie ról społecznych, zgodnie z normami prawnymi i zwyczajowymi, mają prawo do niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia oraz nie mogą podlegać dyskryminacji.

Sejm stwierdza, iż oznacza to w szczególności prawo osób niepełnosprawnych do:

- 1) dostępu do dóbr i usług umożliwiających pełne uczestnictwo w życiu społecznym,
- 2) dostępu do leczenia i opieki medycznej, wczesnej diagnostyki, rehabilitacji i edukacji leczniczej, a także do świadczeń zdrowotnych uwzględniających rodzaj i stopień niepełnosprawności, w tym do zapotrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, sprzęt rehabilitacyjny,
- 3) dostępu do wszechstronnej rehabilitacji mającej na celu adaptację społeczną,
- 4) nauki w szkołach wspólnie ze swymi pełnosprawnymi rówieśnikami; jak również do korzystania ze szkolnictwa specjalnego lub edukacji indywidualnej,
- 5) pomocy psychologicznej, pedagogicznej i innej pomocy specjalistycznej umożliwiającej rozwój, zdobycie lub podniesienie kwalifikacji ogólnych i zawodowych,
- 6) pracy na otwartym rynku pracy zgodnie z kwalifikacjami, wykształceniem i możliwościami oraz do korzystania z doradztwa zawodowego i pośrednictwa, a gdy niepełnosprawność i stan zdrowia tego wymaga — prawo do pracy w warunkach dostosowanych do potrzeb niepełnosprawnych,
- 7) zabezpieczenia społecznego uwzględniającego konieczność ponoszenia zwiększonych kosztów wynikających z niepełnosprawności, jak również uwzględnienia tych kosztów w systemie podatkowym,
- 8) życia w środowisku wolnym od barier funkcjonalnych, w tym:
 - dostępu do urzędów, punktów wyborczych i obiektów użyteczności publicznej,
 - swobodnego przemieszczania się i powszechnego korzystania ze środków transportu,
 - dostępu do informacji,
 - możliwości komunikacji międzyludzkiej,
- 9) posiadania samorządnej reprezentacji swego środowiska oraz do konsultowania z nim wszelkich projektów aktów prawnych dotyczących osób niepełnosprawnych,
- 10) pełnego uczestnictwa w życiu publicznym, społecznym, kulturalnym, artystycznym, sportowym oraz rekreacji i turystyce odpowiednio do swych zainteresowań i potrzeb.

§ 2. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzając, iż powyższe prawa wynikają z Konstytucji, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Konwencji Praw Dziecka, Standardowych Zasad Wyrównywania Szans Osób